

виставка, урок-екскурсія до картинної галереї, урок-розгадка таємниці знайомих картин, бінарний урок, урок-відкриття та інші. Це допоможе великою мірою сформуванню творчої активності молодших школярів, а також розвинути в них увагу, мислення, творчі здібності та зацікавленість до образотворчої діяльності у подальшому.

Отже, формування творчої активності молодших школярів на уроках образотворчого мистецтва великою мірою залежить від вчителя, від його творчості, вміння використати різні методи навчання образотворчого мистецтва серед яких важливе місце належить художньо-творчим вправам. Художньо-творчі вправи є багатофункціональні: виконують дидактичні завдання – засвоєння знань, понять образотворчого мистецтва, набуття відповідних художніх умінь, розвивають творчі якості молодших школярів і допомагають їм самовиражатися художніми засобами.

Список використаних джерел

1. Кисорець Г. Розвиток творчих здібностей учнів початкової школи засобами образотворчого мистецтва. / Галина Кисорець// Початкове навчання та виховання. – 2016. – №19–21. – С.80 – 111.
2. Лемешева Н. А. Використання методу вправ для формування художніх компетентностей учнів на уроках образотворчого мистецтва. / Н. А. Лемешева [Електронний ресурс]. – Режим доступу: oipopp.ed-sp.net/public/oipopp/repository/metod/2216_1_0.doc, вільний.
3. Руденко І. Художньо-творчі вправи як засіб формування творчої активності підлітків/ Іраїда Руденко// Мистецтво та освіта. – 2013. – №3. – С. 24 – 28.
4. Савченко О. Формування творчої активності учнів/ Ольга Савченко// Початкова освіта. – 2012. – №10. – С.7 – 8.

УДК 378.011

ЯЦКАНИЧ Н.
ТОВКАНЕЦЬ Г. В.
Мукачівський державний університет

ОСОБЛИВОСТІ ПІДГОТОВКИ ПЕДАГОГІВ У СЛОВАЧЧИНІ

Для успішного реформування освітньої системи необхідно створення умов для професійного розвитку вчителів. Попри наявність проблемних сфер в останнє десятиліття в Словаччині відбулися позитивні зміни в системі професіоналізації вчителів, орієнтовані на концептуальне оновлення її змісту, нормативно-правового забезпечення, а також модернізацію системи підготовки педагогів-фахівців в контексті входження до європейського освітнього простору. Найбільш актуальною проблемою, яка потребує в майбутньому свого розв'язання, є нормативне визначення системи стандартів професійного розвитку вчителів.

Вивчення змісту професійної підготовки майбутніх вчителів в університетах Словаччини дозволило зробити висновок, що структурування змісту навчання відбувається з використанням комунікативного та міжкультурного підходів. Можна відзначити загальні позитивні риси підготовки вчителів в Словаччині, а саме: рання спеціалізація та вибірковість, обов'язкові професійно-орієнтовані дисципліни навчальних планів, можливість вибирати вибіркові навчальні дисципліни, використовується міжкультурний підхід в процесі підготовки вчителів [1].

Реалізація комунікативного підходу у вищій школі Словаччини має домінуючу орієнтацією на культурні аспекти підготовки, що передбачає впровадження традиційних та інноваційних форм (семінари, заняття прикладного спрямування для формування умінь і навичок практичного застосування знань із предмета, екскурсії тощо) і технологій (освітньої платформи Moodle; академічної інформаційної системи (AIS – Akademický informačný systém), модульної академічної інформаційної системи (MAIS – Modulárny Akademický Informačný Systém) навчання. Теоретична підготовка фахівців педагогічного профілю має практичну спрямованість і відзначається залученням комунікативного методу навчання. У ході впровадження комунікативно-орієнтованих методик практикують інтенсивні методи навчання для збільшення обсягів засвоюваного матеріалу на заняттях із мовної підготовки й активізації розумової діяльності студентів.

Підготовка фахівців-педагогів у Словаччині здійснюється у таких основних формах: навчальні програми для бакалаврів і магістрів, післядипломне навчання в докторантурі, а також післядипломне навчання на рівні вищої школи. Педагогічна освіта надається в межах дев'яти вищих учбових закладів, серед яких основні регіональні центри – Банська Бистриця, Братислава, Кошице, Нітра, Пряшів, Трнава.

Підготовка та професійний розвиток вчителів у Словаччині є предметом наукових студій як загальнотеоретичного, порівняльного характеру, так і конкретно-спрямованих досліджень, що висвітлюють специфіку словацької системи педагогічної освіти. В Словаччині проблемою професійної освіти вчителя займаються Б. Касачова, Б. Косова, І. Павлов, Ш. Порубський, Б. Пупала та ін. Серед вітчизняних дослідників проблеми професійної підготовки у Словаччині розглядали І. Дегтярьова, К. Ключкович, Г. Товканець та ін. Підготовка фахівців-педагогів у Словаччині базується на підготовці вчителів початкової та спеціальної освіти; динамічності навчальних програм, змісту та структури навчання відповідно до профілю випускника; адаптації навчальних програм до потреб практики, ринку праці в регіональному контексті; інтенсивне використання електронного навчання; зростанні кількості докторантів і забезпеченні акредитаційних вимог щодо присвоєння вчених звань; інтернаціоналізації навчання через участь у європейських програмах мобільності студентів і викладачів, міжвузівській співпраці у спільних наукових проектах тощо.

Важливим аспектом навчальної та наукової діяльності педагогічних спеціальностей є залучення підтримки грантових структур, участь у міжнародних проектах. Педагогічні факультети мають значний досвід у реалізації науково-дослідницьких проектів як національного, так і міжнародного рівня, отримуючи грантову підтримку в рамках проектів KEGA, VEGA, APVV, DAPHNE, LEONARDO DA VINCI, My University, ERASMUS +, Міжнародного Вишеградського фонду, що свідчить про поглиблення інтернаціоналізації вищої освіти та науки, підвищення конкурентності та відкритості педагогічної освіти, покращення якості навчання та досліджень, розширення багатосторонньої співпраці між університетами, диверсифікацію джерел фінансування діяльності факультету [2].

Модернізація професійної іншомовної підготовки фахівців гуманітарного профілю в Словаччині, що полягає в наданні останній більшої практичної спрямованості, пов'язана з уведенням нових практичних компонентів, а саме – професійної практики, завданням якої є надання можливості майбутнім вчителям набувати компетенцій, що прямо пов'язані з процесом навчання; залучити теоретичні знання, отримані під час університетського навчання, до практичної роботи в конкретній освітній установі; розвивати мотивацію студентів, їх здібності та навички для реалізації функцій учительської професії.

Список використаних джерел

1. Дегтярьова І. О. Державне управління вищою освітою Словаччини: реформи у контексті європейської інтеграції / І. О. Дегтярьова // Аспекти публічного управління. – 2015. – № 7-8. – С. 20–30.
2. Товканець Г. В. Економічна освіта у вищій школі Чехії і Словаччини у ХХ столітті: [монографія] / за ред. Н. Г. Ничкало. – К.: Кондор-Видавництво, 2013. – 506 с.

УДК 159.923.2

МІШКУЛИНЕЦЬ О.О.
Гуманітарно-педагогічний коледж МДУ, Україна

ВПЛИВ САМООЦІНКИ МОЛОДШОГО ШКОЛЯРА НА ЙОГО ОСОБИСТІСНИЙ РОЗВИТОК

Проблема формування і розвитку самооцінки є однією з центральних проблем становлення особистості дитини. Самооцінка - це необхідний компонент розвитку самосвідомості, тобто усвідомлення дитиною самої себе, своїх фізичних сил, розумових здібностей, вчинків, мотивів і цілей своєї поведінки, свого відношення до інших людей.

Як зазначають Л.О. Кошинська та З.В. Гуріна, в сучасних умовах, навчальна діяльність молодших школярів потребує врахування самооцінки в особистісному розвитку дитини. На думку вітчизняних психологів, таких як, Б.Г. Ананьєв, Л.І. Божович, С.Л. Рубінштейн, П.Р. Чамата, самооцінка - це саморегуляція, яка визначає напрямок і рівень активності людини, його ставлення до світу, людей, самого себе і, в кінцевому результаті, вершина його досягнення [2, с.227].

Становлення самооцінки в молодшому шкільному віці залежить від соціально-значущих обов'язків учнів в закладі загальної середньої освіти. Вона не завжди є об'єктивною, оскільки у процесі оцінювання, виявляючи результати власної діяльності, дитина схильна до їх переоцінки. Виявлення самооцінки, як вміння об'єктивно оцінювати особливості особистості і її діяльності є доволі складною проблемою, на це зауважує в своїх дослідженнях О.Г. Солодухова [3, с.170].

Зауважимо, що формування самооцінки в молодшому шкільному віці пов'язане з включенням дитини в систематичний освітній процес. Вона ускладнюється за своїми змістом і формами у процесі спілкування з дорослими і однолітками. Учень початкової школи постійно знаходиться в ситуації оцінювання всіх його дій. Як наслідок, це формує у нього вміння розуміти і враховувати під час самооцінювання позицію іншого, в нього з'являються реальні уявлення про свої здібності.

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>